

Kompas

PASEN 2021 | NUMMER 8

PAASPROGRAMMA

Niet
zien
en toch
geloven

Samen zingen: Psalm 21: 4 en 5

Hij heeft, o God, van U be - geerd
 Het on - ver - ganklijk le - ven;
 Gij hebt het hem ge - ge - ven.
 Zo zijn de da - gen hem ver - meerd;
 Zo leeft de Vorst al - toos;
 Zo leeft hij ein - de - loos.

Hoe groot en schitt'rend is Zijn eer,
 Door 't heil aan Hem bewezen!
 Hoe is Zijn roem gerezen,
 O alvermogend' Opperheer!
 Wat glans, wat majesteit
 Hebt Gij dien Vorst bereid!

Lezen: Mattheüs 28: 1-9

Gebed

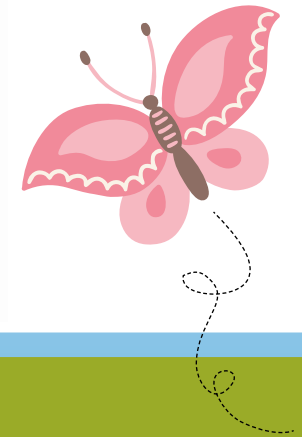

Samen zingen: Psalm 111: 2 en 5

Des HEE - REN wer - ken zijn zeer groot;
 Wie ooit daar - in zijn lust ge - noot,
 Door - zoekt die ijd - 'rig en be - sten - dig;
 Zijn doen is en - kel ma - je - steit,
 Aan - bid - de - lij - ke heer - lijk - heid,
 En Zijn ge - rech - tig - heid on - en - dig.

't Is trouw, al wat Hij ooit beval;
 Het staat op recht en waarheid pal,
 Als op onwrikb're steunpilaren;
 Hij is het Die verlossing zond
 Aan al Zijn volk; Hij zal 't verbond
 Met hen in eeuwigheid bewaren.

Spreekstem Joh. 14: 1-6

Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.
 In het huis mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou Ik het u gezegd hebben;
 Ik ga heen om u plaats te bereiden.
 En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal
 u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben.
 En waar Ik heenga, weet gij, en den weg weet gij.
 Thomas zeide tot Hem: Heere, wij weten niet waar Gij heengaat, en hoe kunnen wij den
 weg weten?
 Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven.

Spreekstem:

Dat had de Heere Jezus voor Zijn heengaan, gezegd tegen Zijn discipelen. Maar zij
 begrepen het niet... En zij geloofden ook niet wat Hij allemaal tegen hen gezegd had.
 En wat had Hij veel gezegd!

Spreekstem:

Hij had verteld over Zijn lijden en sterven:

Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en schriftgeleerden, en gedood worden.

Samen zingen: Psalm 22:1 en 2

Mijn God, mijn God, waarom ver - laat Gij mij,
En redt mij niet, ter - wijl ik zwoeg en strij',
En brullend klaag in d' angsten die ik lij',
Dus fel ge - sla - gen?
't Zij ik, mijn God, bij dag moog' bitter klagen,
Gij antwoordt niet; 't Zij ik des nachts moog' kermen.
Ik heb geen rust, ook vind ik geen ont - fer - men

'k Erken nochtans, Gij, Gij zijt heilig, Heer',
En hebt Uw huis, den zetel Uwer eer,
Bij Isrel, waar Uw lof klinkt keer op keer,
In gunst doen bouwen.
Op U stond vast der vaderen betrouwen;
Gij zaagt hen aan;
Gij hebt, wanneer z' in noden
Tot U om hulp, vertrouwend, zijn gevloten,
Hen bijgestaan.

Spreekstem:

Maar de Heere had ook verteld
over Zijn opstanding. Want Hij
had erbij gezegd:
en ten derde dage opgewekt
worden.

Spreekstem:

En vlak voor Zijn sterven had Hij beloofd:

Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea.

Spreekstem:

En het was allemaal precies gegaan, zoals de Heere het hen had voorzegd:
De Heere Jezus was gestorven aan het kruis.

Hij was begraven.

En op de derde dag was Hij ook weer opgestaan uit de doden.

En de discipelen?

Spreekstem:

Ze hadden Hem, zo dachten ze, geborgen,
Voorgoed in 't graf. Ze waren weggegaan.
Hun hart was diep verslagen; en vol zorgen
Bespraken ze: 'Hoe moet het verder gaan?'

En tóch... tóch hadden ze het kunnen weten.
De Heere sprak van Zijn opstaan uit de dood.
Hoe konden ze Zijn Woord zo snel vergeten,
Of was dit wonder hen toch echt te groot?

Hun denken was door hun verdriet verduisterd,
Ze waren van hun mooie toekomstbeeld beroofd.
Och, hadden ze aandachtiger geluisterd,
Och, hadden ze maar in Zijn Woord geloofd.

Zijn wij niet als die jong'ren en die vrouwen?
Ons oor hoort, maar ons hart is haast stokdoof.
Maar... God geeft op ons bidden vast vertrouwen
In Hem, en schenkt ons 'n waar en kinderlijk
geloof...

 Samen zingen: Psalm 77:2

'k Schat - te mij ge - heel ver - lo - ren;
'k Mocht van geen ver - troos - ting ho - ren,
Als mijn ziel aan God ge - dacht,
Loosd' ik niet dan klacht op klacht;
Peinsd' ik aan mijn vrucht'loos ker - men,
Vrucht'loos roe - pen om ont - fer - men,
Dacht ik, hoe God an - ders helpt,
Mij - ne ziel werd o - ver - stelpt.

Spreekstem:
De elf discipelen zijn alleen.
Hun Meester is niet meer.
Naar Wie moeten zij nu heen?
Hij was, alleen, hun aller Heer'.

Ze hoopten vurig dat Hij het was
Die Israël verlossen kon.
Maar deze hoop is weggesmolten
Als verse sneeuw in winterzon.

Als zij weer denken aan die tijd
Dat Hij nog bij hen was,
Dan stijgt een stil geklag omhoog
Op deze derde dag.

 Samen zingen: Psalm 77:5

"Zou de HEER Zijn gunst-ge - no - ten,"
Dacht ik, "dan al - toos ver - sto - ten?
Niet goed - gun - stig zijn voor - taan?
Nim - mer ons meer ga - de - slaan?
Zou - den Zijn be - lof - te - nis - sen
Ver - der haar ver - vul - ling mis - sen,
Vrucht' - loos wor - den af - ge - wacht
Van ge - slach - te tot ge - slacht?"

Spreekstem:
De discipelen denken dat nu alles voor altijd voorbij is. Dat ze zich in de Heere vergist hebben. Ze zijn verdrietig.

Spreekstem:
Maar de discipelen zijn niet alleen verdrietig, ze zijn ook ongelovig. Zij geloofden het niet!

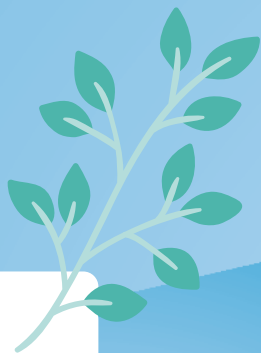
Spreekstem:
Ongeloof. Wat is dat erg!
Want weet je wat 'ongelovig zijn' betekent?
Dan geloof je niet wat de Héére zegt.

Spreekstem: Markus 16: 9 – 11

En als Jezus opgestaan was des morgens vroeg op den eersten dag der week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit welke Hij zeven duivelen uitgeworpen had. Deze heengaande boodschapte het dengenen die met Hem geweest waren, welke treurden en weenden.
En als dezen hoorden dat Hij leefde en van haar gezien was, geloofden zij het niet.

Spreekstem:

Daar loopt Maria Magdaleen!
Zij mocht de Heere 't eerst aanbidden.
Zij, hoog bevoorrecht, gaat nu heen
Naar der discip'len midden.
Zij zegt het hen nu allen aan:
De Heer' is waarlijk opgestaan.

Samen zingen: In het vroege morgenlicht

In het vroege morgenlicht
komt Gods boodschap tot de Zijnen.
Eng'lenmond brengt het bericht
dat de droefheid doet verdwijnen.
Wat beloofd werd, is voldaan!
Onze Heer' is opgestaan!

Uitverkoren kerk van God,
wil voor satans macht niet beven.
Veilig, zeker blijft uw lot,
Christus heeft de dood verdreven.
Ook uw morgenstond breekt aan,
Sions Vorst is opgestaan!

Spreekstem: Markus 16: 12 - 13

En na dezen is Hij geopenbaard in een
andere gedaante aan twee van hen, daar
zij wandelden en in het veld gingen.
Dezen ook heengaande, boodschapten
het den anderen, maar zij geloofden ook
die niet.

Spreekstem:

Twee jongeren, heel bedroefd,
En vol van overleg,
Begeven zich alleen
naar Emmaüs op de weg.

Maar daar op weg naar Emmaüs
o, diep bedroefde wandelaren,
Daar komt de Meester Zelf
en gaat voor hen de Schrift verklaren.

Een grote blijdschap grijpt hen aan;
De Heere is waarlijk opgestaan.

Spreekstem: Luk. 24: 33, 35

En zij opstaande ter zelve ure, keerden weder naar Jeruzalem, en
vonden de elve tezamen vergaderd, en die met hen waren (...)
En zij vertelden, hetgeen op de weg geschied was, en hoe Hij hun
bekend was geworden in het breken des broods.

Spreekstem:

Terwijl zij Hem bewenen,
Omdat Hij van hen ging,
Is Hij aan hen verschenen
In Zijn verheerlijking.

Terwijl zij om Hem treuren,
Toont Hij hen hand en voet.
Hij komt door dichte deuren,
Hij spreekt Zijn vredegroet.

Bijbelse vertelling: Niet zien en toch geloven!

 Samen zingen: Psalm 56:6

Gij hebt mijn ziel be - vei - ligd voor den dood;
Gij richt mijn voet, dat hij zich nimmer stoot;
Gij zijt voor mij een schild in al - len nood;
Gij hebt mijn smart ver - dre - ven;
Uw dier - b're gunst is m' al - toos bij - ge - ble - ven;
Ik Zal, voor Gods oog, naar Zijn be - ve - len le - ven;
Zo word' door mij Zijn naam altoos ver - he - ven;
Zo word' Zijn lof ver - groot.

Spreekstem:

Zalig zijn zij die niet zullen gezien, en nochtans zullen geloofd hebben.

Mag jij zó geloven? Vertrouw je de Heere op Zijn Woord? Of... is er bij jou misschien ook zoveel ongelof, net als bij Thomas?

Doe dan zoals de vader van de maanzieke jongen.

Hij kon ook maar niet geloven. Maar weet je wat hij deed?

Hij ging ermee naar de Heere Jezus, en zei: Ik geloof, Heere, kom mijn ongelovigheid te hulp.

En hij is niet beschaamd uitgekomen!

Spreekstem:

De Heere Jezus heeft alle vijanden verslagen.

Hij heeft de duivel overwonnen en zijn kop vermorzeld. Heb jij Hem zo al nodig gekregen? Hij kan je verlossen, ook van je ongelof.

Bid dan tot Hem, of Hij je wil leren geloven. Of Hij je wil leren vertrouwen op Hem alleen.

Dankgebed

Samen zingen:

Daar juicht een toon!
Daar juicht een toon, daar klinkt een stem.
Die galmt door gans Jeruzalem;
Een heerlijk morgenlicht breekt aan,
De Zoon van God is opgestaan.

Geen graf hield Davids Zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke Held!
Hij steeg uit 't graf door 's Vaders kracht,
Want Hij is God, bekleed met macht.

Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
Want alles, alles is voldaan,
Die in 't geloof op Jezus ziet,
Die vreest voor dood en helle niet.

Want nu de Heer' is opgestaan,
Nu vangt het nieuwe leven aan,
Een leven door Zijn dood bereid,
Een leven in Zijn heerlijkheid.

